

La rambla es un tros de camí d'elbonita que s'insorre entre dues fileres de blocs de mantega de tranvià, muntats sobre roderes d'acer amb reflexos de llumina. La festa es viva a la rambla, amb barret de verd en els arbres i patina groga en les parets respectables dels quioscs (que porten barbes en potencia), policromats amb policromia de col·lecció de cromos, de baba de rotativa.

El dintell de la rambla s'el disparten la columneta-llumenera i el quiosc de llumetes. El quiosc te en favor seu l'agrainment interessant de tots els barcelonins. Es el «service station» dels ciutadans arsedegats. Però la columna compta amb l'antipatia cordialissima de tota la gent de bon gust, que es aquesta mena d'antipatia que crea nous valors. Moltes persones, mirant la columneta, s'han preguntat esperanzades si tindria els fonaments gaire fermes. I els rellets els brillen d'entrem-

siame només al pensar que un cop d'autòcrat ben donat ens podria desempellegar per sempre d'aquell fòtil.

Rambla avall, el primer d'interès és que es veu es l'academia de ciències i arts, ficada dins una nova arquitectònica plena de burocràcia, coqueteria de sabi, respirant una dignitat hispano-àrabica que no logren tancar de cap manera les fotografies de batxlanes del P. o. liorama, relloqat facciós, de faccia burgesa, en una cara tan ponderadament poravolta.

Y ~~la~~ la paret de circumstàncies del palau de les milles. Es una paret quieta, tota arxenyada i austera. Una paret ~~en~~ en fi, « molt de ra cara ». En els períodes pre-electorals, però, s' anima i es vesteix de colorines i exhibeix una tímida coqueteria de dansarina tonta que fa molta llàstima. Però torna dese-

queda pel bon camí, tapant-se ruborosa
amb el seu hàbit de pedra antiga i novellada.

Y la paret de matalàs petri
de Betlem, amb la seva façana de severíssim
corant, menjar dur per a beates sense dents i
rants de fusta.

Betlem. Es una visió que no
empaita combla avall, el veure sempre i no
el ~~sentir~~ sentir al datell d'una manera inquiet
tant, quasi dolorosa. Una visió que només ho
que mig esborrar la contemplació de la Virrei-
na, edifici paternal, mirall de bons costums
que no fa agafar gans, no se perquè, de men-
jar parcelata amb melindros. Y després, a l'es-
guerra, la cara Bruno lladres, amb les parets
plenes de paràsits, i un dragó de llama que
desperta entusiasmes cinegètics als caçadors que

semblen de ~~haver~~ pairà. Quina voluntat
poquer engrejar una bona perdigonada al dra-
gò de llama Bruno Cuadros!....

El tiem fa l'efecte d'un re-
nyor ric, avar, vestit modestament. És que
ja saben que la seva façana barata amaga
molta purpurina d'or i molt vidre de llum,
i sobre tot una gran tonteria artística mo-
numental que dir que ens fa quedar força
be.

Episod fins que arribem al
al monument a Pitarrà, venerable ninot de
pedra que fa agafar ganes de mirar com està
fet, seguint el procés que se requereix en aquests
casos amb els rellotges dolents. És ve que si dei-
paven a alquic que el demontés per a tornar-
lo a montar després, li sobrarien moltes, però
moltes pessetes.

I tot veient les barraques de
 llibres eternament vells, edificis sedentaris que
 no creixen, malgrat tot, un nomadisme bohe-
 mic tot simpàtic. I la porqueria marcial
 dels quarters d'atarassans, plens de soldats
 petits per a un uniforme tan gran, tinte-
 rines bil-lis que porten sobre ~~seu~~ tot el
 respecte de les institucions transcendents i
 immovibles. I el monument a Colom, horri-
 ble balerna, nostra novellada d'una Tèmi-
 ca morta que havia d'entremar als nostres
 il-lustres visitants del 1898. Hi ha molts
 altres amb barba que contemplant el monu-
 ment a Colom, s'han preguntat amb cantarella
 de curiositat infantil:

- i que hi ~~fa~~ fa aquell home allà dalt?...

Després el port. La ram-
 bla mort ofegada en aigua de vaipells, aigua
 crassa que marxa i fa romiar. La inta d'e-

Cal 32.11.13(6)
UNB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

bonita acaba de roble, d'una inesperada tallada d'un cop de destrial d'aigua cosmopolita.

Si el port no haqués matat la rambla, Barcelona seria un Marquissim caní vorçat de fusta viva, un carrer de sol i ocells i flors que es clavaria a l'horitzó i seria una rambla de llum amb un milió d'habitants. I res més. I res menys...

P. d'A. Balldís
14

La rambla es un tros de camí d'eborita que s'loca entre dues fileres de blocs de mantega de tramvia, mòvils sobre rodes d'acer amb reflexes de llum. La fusta es viva a la rambla, amb barret de verd en els arbres i patina groga en les parets respectables (que porten barbes en potencia) dels quioscos, policromats amb policromia de col·lecció de cromos, de baba de rotativa. 2

fli ha sempre operats a la ram-

~~bla, escarbats piloters que empunyen davant seu la pilota de la seva rialla, rialleta contagiosa que us sorprèn desseguida i us fa admirar d'optimisme tota la meravella de noquer veure rabetes sobre plataformes de sidre a l'altura de la vista, dintre la cuipa de llum dels aparadors, que també guarden encenedors, fileres ~~de~~ disciplinades d'encenedors, que tenen d'atletes el número d'inscripció a l'esquena, sobre la ramoneta d'esmalt.~~

quissim caní veçjat de fusta viva, UAB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca de l'Institut
rer de vol i ocells i flors que
a l' ~~es~~ heritzó i seria una rambla de
llum amb un milió d'habitants, ~~el~~ res
més, ~~el~~ res menys...

P. Caldes

2

§ El dintell de la rambla
s'el disparten la columneta - ~~el~~
i el quiosc de lasaletes. El quiosc té un
favor sen l'aparement interesat de
tots els barcelonins, es el « service sta-
tic » dels ciutadans assedegats. Però
la columneta compta l'antipatia car-
dialissima de tota la gent de bon quot,
que es aquesta mena d'antipatia que
arriba mes de tresors i crea valors.
Maltes persons, mirant la columneta, s'

Jardins sense terra, en l'aspecte
 recte, que esperen, producant pes-
 de floristes, ~~les~~ un tram de solana de
 evabant per moix barruts, i en
 escampats pel tanys ~~de~~
~~de la base per tany~~
 amb paper de data de ram, que
 son l'etiqueta corindona de la co-
 teria.

~~de~~ molta gent des
 que ^{condicionalment} ~~començen~~ ^{en direcció} ~~en~~ ^{contrari}
 esperits de gent, ~~de~~
~~de~~ ~~de~~ ~~de~~
~~de~~ ~~de~~ ~~de~~
~~de~~ ~~de~~ ~~de~~
 de tela ^{de colors} ~~de~~ ~~de~~ ~~de~~
 Ten cars radiant.

~~Entre quicoms~~ ~~estans~~, a cada banda, ~~estans~~,
~~estans~~ ~~estans~~ ~~estans~~ ~~estans~~
enarbelant bonderes de forti
colonial, ~~estans~~ imposant d'una
manera agressiva mapatzems de
~~estans~~ de materia prima de fumus,
~~estans~~ ~~estans~~ ~~estans~~ ~~estans~~

De la paret de matalay
~~estans~~ de pedra de Bethlem,
amb la seva farana de crocant
~~estans~~, menjar ~~estans~~ dur
per a beates sense dents i sans
de gustos. ~~estans~~ ~~estans~~ ~~estans~~ ~~estans~~ ~~estans~~
i arts, ficada ~~estans~~ ~~estans~~ ~~estans~~ ~~estans~~ ~~estans~~
arquitectonica plena de bruteria i
respirant una dignitat hispano-